

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Šárky Petrové a soudců JUDr. Igora Pařízka a Mgr. Michaely Novákové ve věci

oprávněné: **BESK, spol. s r.o.**, IČO: 44444001
sídlem Praskačka 25, 503 33 Praskačka
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Boučkem
sídlem Lochenice 200, 503 02 Lochenice

proti

povinnému: **Jiří Hradecký**, narozený 10.10.1968, IČO: 65217705
bytem náměstí Republiky 6, 549 01 Nové Město nad Metují

o exekuci pro 130 895 Kč, o zastavení exekuce

o odvolání Okresního soudu v Náchodě proti usnesení soudního exekutora Mgr. Bohumila Brychty, Exekutorský úřad Rychnov nad Kněžnou, se sídlem Nádražní 486, 517 21 Týniště nad Orlicí, ze dne 30. září 2024 č.j. 194 EX 2803/23-383

takto:

Usnesení soudního exekutora se v odvoláním napadeném výroku pod bodem III/ **potvrzuje.**

Odůvodnění:

- Soudní exekutor výše citovaným usnesením zastavil exekuci prováděnou na základě pověření Okresního soudu v Náchodě ze dne 8.9.2009 sp.zn. 22 Nc 7937/2009 (výrok I), určil náklady exekuce ve výši 7 865 Kč (výrok II/), České republice prostřednictvím Okresního soudu v Náchodě uložil nahradit soudnímu exekutorovi paušální náhradu nákladů 907,50 Kč do 4 měsíců od právní moci usnesení (výrok III) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV).
- Soudní exekutor konstatoval, že exekuce v této věci byla nařízena usnesením Okresního soudu v Náchodě ze dne 8.9.2009, usnesení nabylo právní moci dne 16.10.2009. V průběhu exekuce uplynula doba podle § 55 odst. 7 zák.č. 120/2001 Sb., exekučního řádu (dále jen „ex.ř.“), neboť v posledních 6 letech nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti. Proto soudní exekutor postupem dle § 55 odst. 7 ex.ř. vyzval oprávněnou, aby ve lhůtě 30 dnů sdělila, zda souhlasí se zastavením exekuce s tím, že pokud oprávněná vysloví souhlas se zastavením exekuce či pokud stanovená lhůta uplyne marně, soudní exekutor exekuci zastaví. Výzva byla oprávněné doručena dne 14.8.2024 a ve stanovené lhůtě se oprávněná nevyjádřila. Soudní exekutor proto exekuci zastavil. Za úkony spojené se zastavením exekuce si soudní exekutor přiznal paušální náhradu nákladů vůči státu ve výši 907,50 Kč, tj. náklady 750 Kč a daň z přidané hodnoty 157,50 Kč.
- Proti tomuto usnesení podal včas odvolání Okresní soud v Náchodě (exekuční soud), přičemž jím brojil proti výroku pod bodem III/. Namítal, že soudní exekutor vydal usnesení o zastavení exekuce opožděně. Poukázal na ust. čl. II/ bod 3. přechodných ustanovení k zákonu č. 255/2023 Sb., který je účinný od 26.8.2023. Připomněl, že k poslednímu

částečnému vymožení povinnosti došlo 4.7.2014, šestiletá lhůta tedy uplynula 6.7.2020. Usnesení o zastavení exekuce tak mělo být vydáno nejpozději 26.8.2024. K jeho vydání však došlo až dne 30.9.2024, tedy po uplynutí uvedené dvanáctiměsíční lhůty. Pokud by byla dvanáctiměsíční lhůta počítána od uplynutí třicetidenní lhůty z výzvy oprávněné, i tak byla exekuce zastavena opožděně. Výzva byla oprávněné dle sdělení exekutora doručena dne 14.8.2023, tudíž třicetidenní lhůta uplynula 13.9.2023. Dovožoval, že soudnímu exekutorovi tak v daném případě nenáleží paušální náhrada nákladů. Navrhl, aby bylo usnesení soudního exekutora ve výroku III/ zrušeno a věc byla v tomto rozsahu vrácena soudnímu exekutorovi k dalšímu řízení.

4. Soudní exekutor k odvolání Okresního soudu v Náchodě poukázal na gramatický výklad platné právní úpravy vztahující se k předmětu odvolání. Ta stanoví počátek běhu lhůty, jejíž nesplnění odvolatel namítá, alternativně buď k pevně stanovenému časovému okamžiku (nabytí účinnosti zákona) či až k okamžiku splnění všech podmínek pro zastavení exekuce, pokud k jejich splnění došlo později. Tyto podmínky stanoví ust. § 55 odst. 7 ex.ř., a jsou to 1/ trvání bezvýslednosti exekuce uplynutím rozhodné doby a 2/ souhlas oprávněné, tj. doručení výslovného vyjádření oprávněného či marné uplynutí lhůty k vyjádření. Zdůraznil, že v daném případě byla oprávněná vyzvána k vyjádření dne 14.8.2024 a lhůta k vyjádření marně uplynula dne 13.9.2024. Až v tento okamžik byly naplněny všechny podmínky pro zastavení exekuce. Dodal, že usnesení o zastavení exekuce vydal dne 30.9.2024, tedy do 12 měsíců od splnění podmínek pro zastavení exekuce. Vznikl mu proto nárok na paušální náhradu nákladů.
  5. Odvolací soud z podnětu odvolání a v jeho mezích přezkoumal napadené usnesení soudního exekutora včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání Okresního soudu v Náchodě není důvodné.
  6. Odvolací soud sdílí správné skutkové i právní závěry soudního exekutora, na základě nichž si výrokiem III/ napadeného usnesení dle čl. II zákona č. 255/2023 Sb. přiznal paušální náhradu nákladů 907,50 Kč za úkony spojené se zastavením exekuce dle (již pravomocného) výroku I/ napadeného usnesení. Může plně odkázat na příslušné odůvodnění napadeného usnesení a k odvolacím námitkám exekučního soudu zdůrazňuje následující.
  7. Podle § 55 odst. 7 ex.ř. nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postížena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví.
  8. Podle čl. II bod 1. zákona č. 255/2023 Sb. soudní exekutor má za úkony spojené se zastavením exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu právo na paušální náhradu nákladů ve výši 750 Kč, bylo-li exekuční řízení zahájeno přede dnem 1. ledna 2022 a byla-li v exekučním řízení přede dnem 1. ledna 2022 vyznačena doložka provedení exekuce, případně usnesení o nařízení exekuce přede dnem 1. ledna 2022 nabylo právní moci. Je-li soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se paušální náhrada nákladů o daň z přidané hodnoty. Podle bodu 3. nevydá-li soudní exekutor usnesení o zastavení exekuce podle § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exekučního řádu do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo ode dne, v němž byly splněny podmínky pro zastavení exekuce, došlo-li ke splnění podmínek pro zastavení exekuce později, právo na paušální náhradu nákladů podle bodu 1 soudnímu exekutorovi nevznikne.
  9. Soudnímu exekutorovi lze přisvědčit v tom, že pro zastavení exekuce dle § 55 odst. 7 ex.ř. musí být současně splněny dvě podmínky, a to podmínka trvání bezvýslednosti exekuce uplynutím rozhodné doby a podmínka souhlasu oprávněného se zastavením exekuce, jež může být naplněna buď výslovným vyjádřením oprávněného či marným uplynutím lhůty
- Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Pruknerová.

k vyjádření. V souzené věci byly obě uvedené podmínky pro zastavení exekuce splněny až ke dni 13.9.2024, kdy oprávněné marně uplynula lhůta k vyjádření se, zda souhlasí se zastavením exekuce. K uvedenému datu po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti (povinný naposledy v exekuci plnil dne 4.7.2014, šestiletá lhůta pro zastavení exekuce však nemohla skončit dříve než 1.1.2022), exekucí nebyla postižena nemovitá věc, oprávněná se ve stanovené 30 denní nevyjádřila, zda se zastavením exekuce souhlasí, a má se tudíž za to, že se zastavením exekuce vyslovila souhlas.

10. Teprve od 13.9.2024 tedy v této věci běžela soudnímu exekutorovi lhůta 12 měsíců k tomu, aby rozhodl o zastavení exekuce dle § 55 odst. 7 ex.ř. s možností přiznání si paušální náhrady nákladů za úkony spojené se zastavením exekuce ve smyslu čl. II bod 3. zákona č. 255/2023 Sb. Smyslem citované lhůty je přitom stanovit pevný, ale pro všechny případy stejný, časový limit soudnímu exekutorovi k tomu, aby rozhodl o zastavení exekuce tam, kde jsou k tomu splněny podmínky k tomu dané § 55 odst. 7 až 11 ex.ř. Jen pro uplynutí 6 leté lhůty předvídané v § 55 odst. 7 ex.ř. ke dni 26.8.2023 exekuci bez dalšího zastavit ještě nelze a je nutno si k tomu vyžádat i souhlas oprávněného.
11. Odvolací soud dodává, že výjimkou, kdy je exekutor povinen zastavit exekuci do 12 měsíců od účinnosti zákona č. 255/2023 Sb. je situace, kdy již k 26.8.2023 uplynula nepřerušovaná lhůta 12 let ve smyslu § 55 odst. 11 ex.ř. nebo kdy už k tomuto datu oprávněný se zastavením exekuce souhlasil dle § 55 odst. 7 ex.ř., nebo sice nesouhlasil, ale řádně a včas nesložil zálohu na její další vedení, aniž by požádal o zproštění od ní dle § 55 odst. 8 ex.ř. O takový z uvedených případů se však v dané věci nejedná.
12. Podmínky pro zastavení exekuce ve smyslu § 55 odst. 7 ve spojení s čl. II odst. 3 zákona č. 255/2023 Sb. byly v souzené věci splněny až ke dni 13.9.2024, proto dvanáctiměsíční lhůta pro rozhodnutí o zastavení exekuce začala běžet tímto dnem, nikoliv již dnem účinnosti zákona č. 255/2023 Sb. (tj. dnem 26.8.2023). Soudní exekutor splnil podmínku doby pro rozhodnutí o zastavení exekuce danou ustanovením čl. II bod 3. zák.č. 255/2023 Sb. (exekuci zastavil usnesením ze dne 30.9.2024) a má tudíž vůči České republice právo na paušální náhradu nákladů v celkové výši 907,50 Kč.
13. S ohledem na shora uvedené závěry proto odvolací soud usnesení soudního exekutora v napadeném výroku pod bodem III/ jako věcně správné dle § 219 zák.č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání (§ 238 odst. 1 písm. h/ o.s.ř.).

Hradec Králové 31. ledna 2025

Mgr. Šárka Petrová v. r.
předsedkyně senátu